

b) Hvis skaden er blevet tilføjet en tredje stats rumgenstand eller personer eller ejendom om bord i denne rumgenstand andetsteds end på jordoverfladen, er de ansvarlige over for den tredje stat, hvis skaden skyldes fejl hos en af dem eller fejl hos personer, for hvem en af dem er ansvarlig.

2. I alle tilfælde af solidarisk ansvar, som omtalt i denne artikels stk. 1, skal erstatningsbyrden for skaden fordeles mellem de første to stater i overensstemmelse med graden af deres fejl. Hvis graden af en af eller begge disse staters fejl ikke kan påvises, fordeles erstatningsbyrden ligeligt imellem dem. Denne fordeling præjudicerer ikke tredje stats ret til at kræve fuld erstatning i henhold til denne konvention hos en af eller begge de opsendende stater, som er solidarisk ansvarlige.

Artikel V.

1. Når to eller flere stater i fællesskab opsender en rumgenstand, er de solidarisk ansvarlige for enhver heraf forårsaget skade.

2. En opsendende stat, som har betalt erstatning for skader, kan fremsætte krav om skadesløsholdelse over for andre deltagere i den fælles opsendelse. Deltagerne i en fælles opsendelse kan indgå aftaler om fordelingen blandt dem af den finansielle forpligtelse, med hensyn til hvilken de er solidarisk ansvarlige. Sådanne aftaler præjudicerer ikke den ret, som tilkommer en skadelidende stat til at søge fuld erstatning i henhold til denne konvention hos en eller flere af de opsendende stater, som er solidarisk ansvarlige.

3. En stat, fra hvis territorium eller indretning en rumgenstand opsendes, betragtes som deltager i en fælles opsendelse.

Artikel VI.

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne artikels stk. 2 bortfalder det ubetingede ansvar i det omfang, en opsendende stat godtgør, at skaden helt eller delvist er en følge af grov uagtsomhed, eller af en handling eller en unkladelse foretaget af den erstatningsøgende stat eller af fysiske eller juridiske personer, den repræsenterer, med forset til at fremkalde skaden.

2. Bortfald af ansvar kan ikke ske, når

skaden er forårsaget af handlinger fra en opsendende stats side, som ikke er i overensstemmelse med folkeretten, herunder navnlig De forenede Nationers Pakt og Traktat om principper for staters virksomhed ved udforskning og udnyttelse af det ydre rum, herunder Månen og andre Himmelleger.

Artikel VII.

Denne konventions bestemmelser gælder ikke for skader, som af en opsendende stats rumgenstande er forårsaget på

a) den opsendende stats statsborgere;

b) udenlandske statsborgere i det tidsrum, i hvilket de medvirker ved betjeningen af en sådan rumgenstand fra opsendelsestidspunktet eller på et hvilket som helst efterfølgende trin indtil landingen, eller i det tidsrum, de efter indbydelse af den opsendende stat opholder sig i umiddelbar nærhed af et planlagt opsendelses- eller landingsområde.

Artikel VIII.

1. En stat, som lider skade, eller hvis statsborgere eller juridiske personer lider skade, kan over for en opsendende stat fremsætte krav om erstatning for sådan skade.

2. Hvis hjemstaten ikke har fremsat krav, kan en anden stat fremsætte krav over for den opsendende stat med hensyn til skade lidt på dens territorium af fremmede statsborgere eller juridiske personer.

3. Hvis hverken hjemstaten eller den stat, på hvis territorium skaden er indtrådt, har fremsat krav eller tilkendegivet sin hensigt om at fremsætte krav, kan en anden stat fremsætte krav over for en opsendende stat med hensyn til skade lidt af personer med fast bopæl i denne anden stat.

Artikel IX.

Et krav om erstatning for skade skal fremsættes ad diplomatisk vej over for den opsendende stat. Hvis en stat ikke har diplomatisk forbindelse med den pågældende opsendende stat, kan den anmode en anden stat om at fremsætte dens krav over for den opsendende stat eller på anden måde varetage dens interesser i relation til denne konvention. Den kan også fremsætte sit krav gennem De forenede Nationers generalsekre-